

1 26 1

UNA NIT
DE CARNAVAL,

pessa en un acte y en vers

ORIGINAL

de D. Joaquim Vinas.

BARCELONA.

Imprenta de la Viuda y Fills de Gaspar, Cervantes 3.

1862.

1877

THE GREAT

OF THE

OF THE

1877

OF THE

UNA NIT
DE CARNAVAL,

pessa en un acte y en vers

ORIGINAL

de D. Joaquim Dimas.

BARCELONA.

—
Imprenta de la Viuda y Fills de Gaspar, Cervantes, 3.
1862.

1847

DE CARRETERAS

1847

1847

[Faint signature]

La propietat d' eixa pessa perteneix á sòn Autor,
y ningú podrà sense lo sèu permis reimprimirla ni
representarla en Espanya y sas possessions.

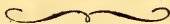
1847

[Faint text at the bottom of the page, possibly a date or reference number]

PERSONAS.

SR. CLIMENT.. . . .	Barber.
TERESA.	Sa muller.
SALVADOR.	Germá de Teresa.
MÁSCARA 1. ^a	} Vehins.
IDÉM 2. ^a	
IDEM 3. ^a	
SR. PAU.. . . .	} Vehins.
SR. XARÁPI.	
COMPARSAS.	

La escena passa en Barcelona, á la nit de Carnaval.

PERSONAS

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

UNA NIT DE CARNAVAL.

Lo teatro representa un carrer quart, porta á la esquerra que figura ser de una botiga de barber. Es de nit. Al alsarse lo teló, surt lo senyor Climent per la dreta.

CLIM. Gracias á Dèu sian dadas,
pues á casa he arribat
y per últim m' he librat
de aquellas llenguas malvadas;
já mí insultarme, á mí! ¡Ah!
máscara vil, insolent,
¡esbroncá' 'l senyor Climent!
já un barber y cirugía!
¡ah! si lo teu sangrador,
sigués alguna vegada
jo, ja á la punta afilada
de la llanseta, traidor,
fería que t' hi quedesses,
per evitar que ja mes

à personas del meu pes
 cométrer insults poguesses.
 ¡Casi no puch respirar!
 estich de haver corregut
 tot suat ; ¡si hauré perdut
 lo mocador de mocar!
 ¡Valgam Dèu! aixó 'm faltava :
 potsé' encara 'l trobaré. (*sen va buscant*).

Surten Màscara 1.ª y 2.ª y tres comparsas per la esquerra).

MASC. 1.ª ¿Tan mateix eh? ho he vist bè
 que no era 'l que á tú 't semblava.

MASC. 2.ª Pues á fé hauria jurat
 qu' era aquell que tant corria.

MASC. 1.ª Aquí está la barbería.
 Cert me dol s' haja escapat
 la cara de lluna plena.

MASC. 2.ª ¡Peró podrá tal vegada
 queixarse de la pesada?

MASC. 1.ª Si no tè gloria ni pena,
 lo bot inflat de banyolas.

MASC. 2.ª Tan si 'n tè, com si no 'n tè,
 podrá buscar qui mes bè
 li cante las bassarolas.

Lo qu' es mòlt cert tan mateix
 qu' estava ben neguitos ;
 prou aquesta nit ha fos
 dos carniceras de greix :
 y del mode que ha fugit,
 no hi puch pensar que no riga.

MASC. 1.ª ¡Bá! que voleu que vos diga,
 lo qu' es jo 'l tinch aburrit ;
 y cent palos li daria
 sens valerli sant Antoni,
 de haver contret matrimoni...

MASC. 2.ª Gran injusticia seria.

MASC. 1.ª No porque s' haja casat ;
 lo casarse enhorabona,

peró que busque una dona
 conforme á la seva edat:
 una noya jove, hermosa,
 tenir un marit devan'
 que sembla un orangutan;
 un home que quant se posa
 com un bon quinto estirat,
 la seva estampa amidada
 no presenta més alsada
 que la de un gos assentat:
 es gelos, avaro y rui...

MASC. 2.ª Calle; sembla que ve.

MASC. 1.ª Calle.

¿Ell venir⁹ no pot ser.

MASC. 2.ª Ba.

Míressel.

MASC. 1.ª Ahont?

MASC. 2.ª Allí.

MASC. 1.ª Amaguemnos al cantó. (*sen van per la esquerra*).

Surt lo senyor Climent per la dreta.

CLIM. Li puch cantar las absoltas;
 ¡bona nit de Carnestoltas!
 y que á mes del mocador,
 he perdut ¡bona fortuna!
 la llanseta de sangrar,
 ab la cinta de lligar...

MASC. 1.ª Deu estar buscant la lluna. (*apart*).

CLIM. Y sis quartos que hi havia
 en un pany embolicats;
 per culpa de aquells malvats,
 tunos, bargants; si 'ls tenia
 aquí 'l devant... ¿no condol
 que un home per sos cafers
 no puga anar pels carrers
 passat la posta de sol?
 Tancat á casa 'm tindrán
 molt cert es, però asseguro

que 'n quant aquest any, ho juro,
 á mí no m' esbroncarán.

Al dirigirse á la porta surten las Máscaras y 'l detenen.

MASC. 1.ª Ahont vas de nit tant corrents...

CLIM. Vaig...

MASC. 1.ª Sapiéntíssim barber?

CLIM. A donarme ab Llucifer,
 perque 'm libre de insolents.

MASC. 1.ª Que t' has tornat carinyos
 desde que t' vares casar.

CLIM. Ab aquest os tens d' anar
 máscara ab un altre gos.

MASC. 1.ª Aquest noy se diu Climent,
 es devot de san Ximplici,
 ho se ha vegut lo judici
 ó ha perdut lo enteniment.

CLIM. ¡Vot!... detureume senyor,
 ó jo sò perdut com Rosas.

MASC. 1.ª Però digas, y com gosas...

CLIM. Sinó callas malfactor,
 aquesta llengua s' amaga
 de un cop de puny dins del cos.

MASC. 1.ª Lloch minyons que ve fogos
 lo valiente Verdulaga.

No veheu aquest vellot
 que ja pert l' última dent,
 enviudá, y del sentiment...

CLIM. Si tinguéis aquí un garrot... *(apart).*

MASC. 1.ª Antes de cumplir un mes
 d' enterrada sa muller,
 ba casarse, bè bas fer.

CLIM. Cometería un exces. *(apart).*

MASC. 1.ª Perque no haguesses perdut...

MASC. 2.ª Amigueta tal me feria.

MASC. 1.ª Está clar, perque podria
 malgastar la joventut.

MASC. 2.ª Però sentne tant bon mosso,

tant ben plantat y galant,
tant rosset, tant elegant...

CLIM. Tant ¡cuerno! un calabosso ..

MASC. 2.ª Y bufó com una pera,
á quin cor no ha de robar.

MASC. 1.ª Aixó sí; no 's pot negar
que sembla un ninyo de cera.

CLIM. Si no fossen als tropessos (apart).
que entre mitj hi pot haver,
al moment anava á fer
á tots un fart de revessos.

Si no cuiteu á marxar, (all).
corro á buscar celadors,
y que per insultadors
vos faig péndrer y tancar;
y podréu anar derrera
la sotana del vicari.

MASC. 1.ª Home, si no tens *qu' anarhi*. (rissas).

CLIM. Pot ser tinga cadarnera.

MASC. 1.ª ¡Ahont anavas tot plorant
alborotant lo vehinat?

Jo sò mort... ¡ay desdixat!

CLIM. ¡Ah! jo m' estich sofocant. (apart).

MASC. 1.ª Ja no hi ha consol per mí

faltantme la Mariona,
detrás de la meva dona

jo també vaig á morir;
perque únicament aixins
gosaré tranquil·litat.

Y quant tant désesperat,
deyas á tots los vehins;

«Sols demano que si fos
cas que 'm dones un insult',

que posats ab un bagul
hans enterren junts als dos.»

CLIM. Aquí va haverhi un desfet (apart).

si cedeixo al meu desitj:
estich posat entremitj

de la espasa y la paret.

MASC. 1.ª Aquest home tant sentit ..

CLIM. Que previngan l' hospital. (apart).
perque aixó parará ab mal.

MASC. 1.ª Sens pensar que havia dit...

CLIM. Jo 'm ravelto si no crido (apart).
¡ay! me sembla que m' desmayo.
Que no vos partesca un rayo. (alt).

Surten Máscara 3.ª y un comparsa.

MASC. 3.ª Veurás com aquest ruhido...
serán ells, segurament : (acercantse).
¡Ja ho he dit!

MASC. 1.ª Y 2.ª Ja són aquí.

Bravo, bravo.

MASC. 3.ª Aquí som sí ;
Hola, hola, senyor Climent,
á trobar havem tornat
l' home tant caritatiu,
aqueix pròxim que tant diu
que á fet la felicitat...

CLIM. ¡Qué!...

MASC. 3.ª De la seva muller,
y que está tant ben casada,
que la tè tant contemplada...

CLIM. Jo sè lo que 'm toca fer ;
y no 'm quedo may á mitjas ;
pues que mes pot desitjar,
de un marit que la fa estar
cor que vols, cor que desitjas. (rissas y

MASC. 3.ª ¡Tú! figura de mató aplausos).
de xicra.

MASC. 1.ª Cap d' escorpi.

MASC. 2.ª Estampa de raduli.

MASC. 3.ª Aixeta de barraló.

Si está tant ben complascuda,
¿perqué pues la tens tancada
y tè la vianda amidada?

MASC. 1.ª ¿Y no es cosa sapiguda,

que per fer la olla ben grassa
 ho posa tot á desdi',
 sa pilota de sagí,
 un bussinet de carbassa,
 y quatre quartos de mulla;
 que cap fadrí hi vol estar
 perque á casa fa passar
 á tots per un cos d' agulla?

MASC. 3.ª Si no pot estar millor ;
 es una sort estremada
 tant jove y serne casada...

CLIM. ¡Ay si no fos lo temor!... (apart).

MASC. 3.ª Ab un home que ja tè...

CLIM. ¿No s' acaba aquest martiri? (apart).

MASC. 3.ª Una cama 'l cementiri
 y mòlt mes vell que Noé ;
 ple de xacras y de tos.

MASC. 1.ª Escolta cofi de figas. (*tirantlo per un bras*)

MASC. 3.ª Vina aquí garba d' espigas. (*idem*).

*Los Máscaras voltan al senyor Climent ab gran
 algazara. Surt Teresa y se queda á la porta.*

TER. Sento una veu com si fos .. (*desde la porta*)

CLIM. Socorro, que jo m' ofego. (*sen van los*)

TER. ¡Qu' es aixó Climent! ¿qué fas? *máscaras*).

CLIM. ¿Ah, ets tú? (*se dirigeix corrents á la tenda*)

TER. Sí ; ¿peró bè ahont vas?

CLIM. Esperat, ya torno luego. (*entra á la*

TER. Poch mes ó menos es ja (*tenda*).

hora que ab an Salvadó',

á la plassa del padró

debiam trobarnos, ¡ah!

quant an Climent dormirá

y antes jo no hauré surtit,

prou si haurá ja consumit

y pot ser sen haja anat

pensant no l' haja enganyat

ab la carta que l' hi escrit.

Surt lo senyor Climent ab una navaja á la ma.

- CLIM. Ara 'ns veurém.
- TER. ¡Ay jo 't toch!
- CLIM. ¿Ahont sòn? que vingan; veniu,
no 'n quedarà cap de viu.
- TER. Jo ho crech, ni de mort tampoch.
¿Peró ahont vas ab la navaja?
- CLIM. Deixam estar; si 'm vols créurer
apartat, si no vols véurer
al moment la sanch com raja.
- TER. Vinam aquí burinot,
¿qué farás gran janfarina,
mes cobart que una gallina,
mes tonto que un sabatòt?
¿no estavan á ta presencia?
¿quí no t' hi feya tornar?
á qui vols sacrificar *(apart)*
es traïdor, á la ignocencia
- CLIM. Valgals lo haverme calmat;
gran sort han tingut de tú,
ó sinó prou es segú'
que 'n matava la mitat.
- TER. Ja, ja, ja. *(rient)*
- CLIM. No tens que riurer,
tú no 'm coneixas encara,
cregas que á las horas d' ara
alguns no deurian viurer.
Que sápigas es precis...
- TER. ¡Ay! ab quin neguit estich. *(apart)*
- CLIM. Y que á mes també t' ho dich
perque 't servesca de avís;
de bè á bè, sò un anyell,
de mal á mal, sò tant fiero,
que si al fort del desespero
sem presentava un camell,
vinticinch toros de Suissa,
y hasta Sansó si venía,
á tots plegats trinxaria
com á carn de llagonissa :

prou m' ha guardat algun sant
 cométrer un estropici,
 era tal lo meu desfici
 que encara estich tremolant ;
 estava tant decidit
 que del coratje no hi veyá.
 matals tots, lo cor me deya,
 despatxals y bona nit.
 Obrar així es com se deu
 ab aquesta gent dolenta,
 com á Márcus, s' escarmenta
 al primer que mou lo peu.
 Y á fé que de tal trinxera,
 tan cas n' hauria fet jo,
 com buidar aigua ab sabó
 de la bacina á l' aigüera.

TER. Ba. ba, ba, anemsen al llit

y quede tot acabat,
 no alborotant lo vehinat
 en aquesta hora de nit.

CLIM. Es qu' es menester que cregan

que no tractan ab tibossos,
 y que no faig com als gossos
 que lladran y no mossegan. (*sen van per
 la porta esquerra*).

Surt Salvador, per la dreta.

SALV. Ja han tocat tres quarts de dotse

y la Teresa no ve ;
 haventme dit á las onse...
 ¿se 'm fa mòlt estrany! pues que
 ab la carta m' encarrega
 que procure no faltar,
 porque lo mal temps que passa
 ja mes no pot aguantar.
 «At farás cárrech» m' escriu,
 «si es una vida pesada
 la persona que ha d' estarse
 de nit y dia tancada,

per la estúpida locura
de un marit impertinent,
tant gelos, que á totas horas
está donantli torment;
mòltas cosas te diría
del meu trist modo de viurer
peró no te las dich ara
perque no tinch temps d' escriurer.

«Adios» diu «y no m' olvides,
espero que cumplirás,
y tota la meva pena
aquesta nit la sabrás.»

Demanarho ab insistencia
y á la cita ella faltar,
aquí hi hagut un misteri
que jo 'l tinch de averiguar.

No 's veu gens de claró' 'n lloch, (*mirant
al balcó*).
qu' es estrany, tot apagat,
tot quiet... ell será sens dupte
que de venir li ha privat.

Jo ho tinch d' experimentar,
ja he fet la resolució,
surti 'l que vulga men vaig
á pujar per lo balcó.

De perlas aquí vindrá
aquest dominó que he dut,
pues ell me resguardará
de poder ser conegut.

Mes antes vigilaré
desde allí als quatre cantons;
no fos cas que m' hi vegés (*dreta*).
algú de aquestos balcon. (*sen va per la*

*Mutació de sala sensilla: que figura lo entres-
suelo de casa 'l senyor Climent; al foro 's veurá l'
arcóva ab són llit, en lo cual estará dormint lo
senyor Climent: dos portas á la esquerra; una deu
estar tancada, y balcó á la dreta: una taula ab un
llum ences. La Teresa estará acabantse de vestir.*

TER. Ja sòn abora las dotse ;
 com se deu estar frisant
 an Salvador, aguardantme
 de desde las onse estant...
 no he pogut fer mes ; encara
 no sè com s' es adormit ;
 ab mòlt menos de mitja hora
 á fé que 'm he consumit :
 al moment que mes pensava
 que 'm podia ja aixecar,
 altre vegada 'l sentia
 que tornava á murmurar.
 Bueno ; ja estich arreglada,
 men vaig ; apagaré 'l llum. (*sen va y es-*
sent cerca la porta retrocedeix).

Deixem mirar lo cramell
 com está que no fes fum :
 está bè. Ara ab cuidado
 vaixaré á obrir la botiga
 y aniré á véurer si 'l trobo ;
 Dèn fassa que á temps hi siga. (*sen va*
per la porta segona).

Surt Salvador per lo balcó.

SALV. Ja sò á dalt, però Jesus,
 vaya quina fosquedat,
 al entrar casi he quedat
 tot sofocat y confus.
 Però bè, ja que sò á dins,
 ¿quín determini pendré?
 regoneixer no podré
 sentne tant fosch ; los camins
 de la casa, las escalas
 prou ho tinch ben sapigut,
 però 'm trobo tant perdut
 que 'm cahuen del cor las alas.
 Tirar avant prou voldría,
 ¿y si fes soròll? ¡ay Nin!
 s' armaría un sant Quintin,

que sant Pere sen riuria :
 si encench llum y está despert,
 tampoch es bon pensament,
 no m' es gens convenient
 que pugra ser descubert.
 A fé que estich divertit . . .
 posat de aquesta manera
 sens tirar avant ni arrera,
 Salvador ten esperit.
 Será lo mes acertat
 tornarmen per lo balcó :
 que no pugra tenir jo
 per un instant ulls de gat. (*se sent música
 de guitarras y panderos y crits al carrer*).
 ¡Per vida!... si que estich bè
 per no serne conegut :
 ara si que estich perdut,
 no tinch remey... ¿qué faré?
 me posaré ab un racó
 per dat cas que 's despertés
 y que curios sen anés
 á escoltar fora 'l balcó.

CLIM. Teresa, Teresa. (*desde 'l llit*).

SALV. ¡Calla!... (*apart*).

CLIM. ¿Ahont dimonxi s' es ficat?

SALV. ¿Qué no es al llit? (*apart*).

CLIM. Haurá anat

á escoltar eixa canalla.

SALV. ¡Aixó es qu' ella no ha faltat (*apart*).

á la cita, y pel' camí

que he fet per venir aquí

no deurá haverhi passat!

CLIM. Teresa.

SALV. ¡Sembla que vel (*apart*).

CLIM. Mira que si 'm fas baixar...

SALV. Si encen llum me va ha trobar... (*apart*).

si 'm moch me descobriré.

CLIM. Aquí dintre desseguida.

- SALV. Al ser dintre es lo que 'm pesa. (*apart*).
- CLIM. ¡Deurá estarse...
- SALV. Aquí que resa (*apart*).
com una ànima oprimida.
- CLIM. Festejant fora 'l balcó!...
¡oh segur! luego ho sabré. (*baixa del*
- SALV. Ja som al ball; si aquí ve (*llit*).
de una punyada... no, no,
que aixís me descobriría;
poguéis portarlo enganyat...
ab lo dominó embossat
la Teresa fingiria
ser; tinch un trap trap al cor...
- CLIM. ¡Valgam Dèn, y quina nit!
- SALV. Ba, ba, jo estich decidit, (*apart*).
embolica que fa fort.
- CLIM. M' has fet baixar, però cregas (*surtint de*
que me la tens de pagar. (*l' alcoba*).
- SALV. Vejám si 't faré ballar (*apart*).
las siguidillas manxegas,
jum .. (*tossint y posantse devant del*
senyor Climent).
- CLIM. ¡Ah! ¿ja ets aquí? ¿qué feyas
digas á fora 'l balcó?
no fasses al tonto no,
respon desseguida, y veyas
de dirme la veritat.
¿Quí hi havia á baix del carrer?
- SALV. Déixemho anar á saber (*apart*).
y quedarás enterat.
- CLIM. Algú enrahonava ab tú :
¡y sense llicencia meva!
que ni dins de casa seva
puga un home estar segú'.
¡Ah falsa! falsa, traidora.
- SALV. ¡Aixó mes! apreta, apreta. (*apart*).
- CLIM. Si que l' hauriam ben treta;
si no vigilava : senyora ;

- de aquí en avant estarà
dintre de un quarto tancada,
y per mes assegurada
ni per menjar surtirà;
y quant arribe la nit
tots los balconcs tancaré,
y las portas barraré
avans de anarmen al llit.
- SALV. ¡Ay Teresa! veritat (apart).
es lo estarne tant queixosa.
- CLIM. Al que tè la dona hermosa (apart).
no pot estar descuidat.
- SALV. Jum... (tossint).
- CLIM. Ja has anat á buscar (dirigintse á
un refredat; ¿qué no ho veus? l'alcoba).
- SALV. Deu haver menjat fideus (apart).
que está per tant enrahonar.
- CLIM. Ficat al llit desseguida.
- SALV. Vejám com de aquí aixiré. (apart).
- CLIM. Vamos dona acotxat bè (obligantlo á ficar-
y estigat ben arrupida. se al llit).
Per estar ab mes repos (apart surtint de
l'alcoba y dirigintse al balcó).
al balconet surtiré
y una estona observaré
si hi ha algú que fassa l'òs.
Crehuen que la del casat
es una vida tranquila...
vigila Climent, vigila.
- SALV. Quin silenci; ¿ahont haurá anat?
- CLIM. No olvides que la ocasió
fa lo lladre, y quant són dadas...
- SALV. Sospetxará... (apart).
- CLIM. Són bailadas... (apart).
No sò gelos, aixó no;
peró l'home que assegura
no fa mes que prevenir,
pues sempre he sentit á dir

que aquell que assegura dura. *(sen va pel' balcó).*

SALV. ¿Si 'm deurá estar vigilant?... *(apart).*
no 'l sento, probaré ; jum... *(tossint).*

¿si haurá anat á encéndrer llum?

¡ah tunante! ¿sí? entretant jo baixo. ¡Dèu ab mí sia!

y si trobo la ocasió

torno á surtir pel' balcó

y demá seré altre dia.

Ja 'l sento venir ; m' agech,

fingiré que m' he adormit,

y al moment que 's fique al llit

fugiré com un llampech.

Surt Teresa : per la porta segona.

TER. Casi respirar...

no puch de cansada ;

¡perqué jo vaig naixer

¡ay! tant desgraciada!

¿Qué he comés ser,yor,

que no m' es permés

de gosar la ditxa

igual als demés?

¿perqué sent tant jove

me baren casar

ab qui no mereix

tal ditxa gosar?

¡Estrella fatal!

¿perqué 'm persegueixes,

que ni un sol instant

de mí 't compadeixes?

Així com se troba

un petit aucell

que trist suqumbeix

encara novell,

á mans de un noyet,

que está tant joyos

ab lo pardalet,

que de tant gelos,
 ja 'l tanca, ja 'l lliga
 y ja 'l oprimeix,
 perquè la ignocencia
 lo mal nò coneix;
 y tant se desvetlla
 volentlo guardar
 que fins sent enveja
 si 'l van á mirar:
 ja 'l tanca y retanca,
 no 'l fia á ningú.
 y sempre li sembla
 que li pren algú.
 Y tant lo atormenta
 y al lliga tant fort,
 que un dia s' enquantra
 ab l' auellet mort.

Tota noya jove
 fa igual á l' auell
 al moment que 's casa
 ab un home vell,
 que fent com lo noy,
 está tant gelos
 que tota la vida
 pateixen als dos.
 Aquesta es la estrella
 de ma joventut
 que 'm segueix als passos
 desde que he nasgut.

SALV.

Ell no ve y tot está quiet...
 no 'l vull pas aquí esperar;
 per lo que puga tronar
 baixaré á poch á poquet;
 y embolicat com als fardos
 atropello á trotxe y motxe.
 que 'm vinga detrás; de noche *llit*).
todos los gatos son pardos. (*baixa del*
Surt lo senyor Climent; del balcó.

CLIM. He observat á una vehina
que escondintse anava entrant
al carrer de aquí al devant...
no m' ha dat molt bona espina:
en aquesta hora de nit,
telégrafo pot ser bè
la vehina; miraré
si la Teresa es al llit.

SALV. Ara vaig dret al balcó (surtint de
sens fer ruidó. l'alcoba).

CLIM. Demá,
pany y clau se posará
un á cada porticó.

Lo senyor Climent se dirigeix á l'alcoba. Salvador surt de la esquerra del llit dirigintse al balcó: essent al mitj de la sala, pegan de cap lo un ab l'altre; y de una empenta lo senyor Climent cau d'esquena, y Salvador, al sentir la veu de la Teresa se para frente l'alcobá.

CLIM. ¡Alto!

TER. ¡Ah!

CLIM. ¡Lladres!

SALV. ¡Aqueix crit! (apart).

TER. ¿Quí hi ha aquí dins? (estich sorpresa!) (ap).

CLIM. ¡Ay! Lladres.

TER. Lladres.

SALV. Teresa,

segueixme y ten esperit. (sen va pel' balcó).

TER. ¡La veu den Salvador! (apart).

CLIM. No (se aixeca y se col-
infame, no surtirás. loca devant del balcó).

TER. Aixó després ho sabrás. (apart. Sen va
per la segona porta tancantla per part de fora).

CLIM. No t' ennirás pel' balcó,
dirigeix corrent á regoneixer la segona porta).
la porta está ben tancada;
men vaig á encéndrer un mixto; (se acos-
no surtirás no, per Cristo, ta á la taula).

ja 't tinch ben assegurada :
 ves dona, ¿perqué no vas
 ab lo galan que t' espera?
 hats caigut á la ratera,
 cregas ten recordarás.
 ¡Ahont són los mixtos Dèu meu! (*impa-*
estich tant atribulat : en cient y buscant).
 que ni se ahont als he deixat.
 ¡Oy Jesus! ara veheu,
 encara m' estich descals ;
 abuy perdo la xabeta ;
 ja pots estarte ben quieta
 fentne lo caputxi fals. (*entra á l' alcoba*
y se sent ruido de testos).
 ¡Bè! bon jornal he guanyat ;
 vetaquí al menos un ral
 al dimoni. Per tant mal ;
 abuy prou m' hauré olvidat
 de senyarme ab la ma dreta
 perque tot sem desbarata ;
 ara buscant la sabata
 he trencat la gibrelleta.
 Vejám torném á buscar : (*surt de l' al-*
lcoba y torna á buscá 'ls mixtos).
 jo 'ls deixo en aquest cantó...
 aquí són. Aquí están, bo,
 ja 'ls he sapigut trobar. (*encen llum*).
 Ja tenim lo llum ences :
 vina aquí. ¡Ahont s' ha ficat?
 ¡Teresa! ¿qué s' ha escapat?
 ¡aquesta es mes negra! ¡pues, *la porta*).
 m' ha deixat tancat á dins! (*regoneixent*
al balcó).
 ¡Agafeu los! ¡agafeu los!
 lligneu los fort y porteu los,
 que hi corren tots los vehins ;
 vingan á ajudar seguit
 á un pobre home que ha quedat
 dintre de un quarto tancat.

y la dona li ha fugit.

Figura que parla desde 'l balcó ab los vehins del carrer.

—Lladres, sí, que vol que siga. —

—Jo diré ; no senyor, no, han saltat per lo balcó, no han passat per la botiga. —

—;Cóm si 'ls he vist! y tocat : però es dir, parlem clars si, ells, ells m' han tocat á mi. —

—Si senyor, perque s' ha estat, no fa vint minuts... ni deu ; un dels tants, fent l' adormit qui sab quant temps dins del llit com qui diu al costat meu. —

—Prou ; jo ho crech qu' es cosa certa. —

—Al llit, al llit, si senyor ; si 'ls tenia 'l rodedor

mentres que jo estava alerta. —

—Es lo cas, que he reparat que jo estava sol al llit

perque ella del llit ha aixit :

prompte del llit he baixat

per fer que al llit se fiqués ;

cerca del llit l' he trobada,

y altre volta l' he obligada

que á dintre del llit entrés :

un altre que no era 'l llit,

peró que 'n lo llit dormia,

quant al llit jo 'm dirigia

de dins del llit ha surtit ;

y al mateix punt que hi estat

á mitja sala, 'm regala

una empenta que 'm resbala

á terra tot estirat.

Corro seguit, encench llum ;

y crido per espantarlos,

regoneixo, ¡qu' es trobarlos!

no veig ningú, ¡cá! ni fum,
 no trobo persona humana,
 estich tancat com un gos,
 y m' he quedat com si fos
 la criada de santa-Ana. —
 ¡Pel' barret del pare Etern!
 encara 's posan á riurer:
 digas Climent; ¡aixó es viurer?
 aixó es estar al infern.

Y després de trastornat
 de haver quedat sense esposa,
 sento mes que tota cosa
 ser la burla del vehinat.

Jo conech que viuré poch,
 no hi ha per mí cosa bona,
 perquè un home sense dona
 es un canti sense broch.

¡Ah! pensava haver sentit
 soroll!... ¿Qui hi ha?... ¿què podrà ser?...
 (assustat).

registraré... mes primer
 miraré sota del llit:

y si hi ha algú? no, no, no;
 si acás hi ha algú cridaré...
 ¡qu' es lo que 'm passá! no sè
 m' ha agafat un tremoló...

no per falta de valor,
 però al véurem tant sol... ba;
 aixó sens dupte será

inflamament de vigor. (*mira ab recel so-*
 Respiro, no hi ha ningú: *ta lo llit*).

¡si! ¿perqué no s' hi esperavan?

haurán vist ab qui tractavan (*al dir ei-*
xos versos mira per lo pany de la primera porta).

¡¡Misericordia!! que algú
 s' está aquí dintre amagat. (*va á la por-*

¡Aquesta porta no passa! *ta segona*).
 avuy l' Univers en massa

contra mí s' ha conjurat. (*surt al balcó*).

¡Lladres, lladres! ¡via fós!

pügen, pugen desseguida,

ó vaig á pérdrer la vida

á mans de un facineros.

— Posen un peu á la reixa

y pugen per lo balcó. —

— Es tancada, no puch. no;

Dèu meu l' angunia no 'm deixa. (*apart*).

Surten lo senyor Pau, senyor Xaràpi y un comparsa pel' balcó.

SR. PAU. ¿Ahont són?

CLIM. ¡Xit! callen quietut. (*a mitja*

ó sinó 'n surtirá algun. *veu.*)

SR. XAR. ¡Qué són molts!

CLIM. Jo n' he vist un

qu' estava mitj ajagut.

SR. XAR. ¿Y ahont era?

CLIM. Dins del quartet.

Veuré vinga senyor Pau,

mire pel' pany de la clau.

camine á poch á poquet. (*lo senyor Pau*

mira pel' pany de la porta primera).

¿Encara si está?

SR. PAU. Si, si:

no hi ha temor que s' escapi.

CLIM. ¿Vol dir?

SR. PAU. ¡Cá! Senyor Xaràpi ; (*lo senyor*

Climent mira á la porta ; y 'l senyor Pau parla 'l

oído del senyor Xaràpi).

¿vol saber qui es?

SR. XAR. ¡Qu' es cert! ¿qui? (*los*

CLIM. Per tenirlo assegurat, *dos rihuen*).

lo que 'n seguida hem de fer,

anar á donar primer

avis á l' autoritat ;

per agafar aquest lladra'

que envíhen alguns civils,

- y que vingan advertils
també alguns mossos d' esquadra ;
y prenentne precaucions
per si lo cas convenía...
- SR. PAU. Demane caballería,
ó sinó trenta canons.
Vosté l' agafará..
- CLIM. ¡Jo!!
Lo meu avi, tinch present,
deya que un home valent,
y una bota de vi bo...
- SR. PAU. Pues, com li he dit tè de ser,
sinó marxem en seguida.
- CLIM. Per ferme pérdrer la vida:
no 'ls tinch pas de menester.
- SR. PAU. Puch assegurarli..
- CLIM. ¡Ja!
¿qué aquí vaig á donar fi?
- SR. PAU. Que si vosté 'm creu á mí,
ningun dany no sufrirá.
- CLIM. ¿Y si aquest home 's tossut,
y 'm fa una creu al devan?
á las horas me dirán
qui gemega ja ha rebut.
- SR. PAU. Sent aixís, que ho passe bè.
- SR. XAR. Que surti al lladre de marras
y que 'n fassa butifarras.
- CLIM. ¿Qué haig de fer? ; tot ho faré!
- SR. PAU. Entrar devant de puntillas,
luego al seu detrás jo vinch.
- CLIM. Entre vosté, que jo tinch
- SR. PAU. ¿Qué?
- CLIM. Rampa á las pantorrillas.
¿Y no seria mes bo
que entressen devant vostés,
y escapantse de tots tres
en seguit l' agafo jo?
- SR. PAU. Vosté pren aquesta capa. *(li dona la capa
que está sobre la cadira de baqueta).*

CLIM. Si ja suu.

SR. PAU. Bè, no importa ;

y quant obri jo la porta

li tira á sobre y al tapa.

SR. XAR. No mal-logre 'l temps.

SR. PAU. L' espero.

CLIM. Que Dèu m' haja perdonat. *(se senya y entra impulsat per lo senyor Pau).*

SR. XAR. Tot tremolant sen hi va,

y crehent fer una hassanya

que ja may en tota Espanya

de mes gran no sen veurá.

Ja, ja, ja... ja 'l tè agafat... *(mirant pel*

ara ha caigut... però calla; *pany de la*

ja s' acabat la batalla *clau).*

y al portan embolicat.

Surten lo senyor Pau y 'l senyor Climent que porta un ninot molt embolicat ab la capa.

SR. XAR. ¿No 'm dirá senyor Pau, qui dels dos ha aixit vencedó?

SR. PAU. *Debajo. Climent cayó pero encima le volvi.*

SR. XAR. Si que tant mateix ha estat ab la vida bè al encant.

CLIM. Lo susto ha sigut gros, quant á sota seu m' he trobat : *(col·locan lo ninot assentat ab una cadira de baqueta).*

contenirlo no podia, la meva forsa era poca.

SR. XAR. ¿Era fort?

CLIM. ¿Com una roca!

Furios se resistía.

SR. PAU. Ara veurém qui será.

Destápel senyor Climent.

CLIM. ¿No pot fer cap moviment?

SR. XAR. No senyor.

CLIM. Pues allá va. *(lo descubreix y s' queda ab la capa estesa á las mans y mirantse*

lo ninot ab la major estupidés; lo senyor Pau y l' senyor Xaràpi, quedan un á cada costat de la cadira y lo comparsa detrás lo respaldo; los dos mirant al senyor Climent y signant al ninot, y lo comparsa ab los brassos alsats en alt colateralment; los tres rihent descompassadament y formant junts un quadro de caricatura).

SR. PAU. La victoria ha sigut seva.

SR. XAR. Apareix que l' ha espantat!

SR. PAU. ¿Avisem l' autoritat?

CLIM. ¡¡¡Un ninot!!! á casa meva. *(la paraula ninot la pronuncia ab veu sumament profunda).*

¿Y vostés no saben qui es que l' ha dut aquí dins?

SR. PAU. Si senyor, los seus fadrins

l' han fet aquest dematí.

Sens dupte que s' ha lluhit.

SR. XAR. D' aixó 'n dich homens valents.

CLIM. ¿Perqué cahuen tants torments sobre meu aquesta nit?

Qui sab si lo que he passat...

podria ben ser que fos

que per ser jo tan gelós

Dèu m' haja així castigat.

Tiran per lo balcó una pedra embolicada ab una carta

SR. PAU. Si no m' enganyo he sentit lo soroll de una pedrada;

una pedra embolicada *(buscant).*

ab un paper; y es escrit.

CLIM. Si pot sér será... no sè

m' ha agafat un tremoló...

SR. PAU. Acostat á la claró

de aquest llum la llegiré.

«Esposo; teniendo que sufrir de continuo á tu lado el tormento de tus celos imaginarios, he resuelto separarme de tí para no volver jamás, mientras persistas en tus ri-

dículas locuras, en sospechar de infiel, á la que siempre te ha sabida guardar fidelidad al juramento inviolable que te hizo al pié del altar; es cuanto tiene que manifestarte tu fiel esposa.» Teresa Gilera.

SR. PAU. Ja ho ha sentit.

CLIM.

¿Si es així
que 'm guarda fidelitat,
qui ha sigut quant sen' ha anat
al que la treta de aquí?
¿tal volta s' esperarà? (*mira per lo balcó*).
¡Oh! si : ja estich convensut.

SR. XAR. ¿Si?

SR. PAU. ¿Quí es?

CLIM.

Ja l' he conegut ;
aquell es lo sèu germá.
Conech que no m' ha faltat ;
vina seguit á prop meu,
puja Teresa, que Dèu,
dintre del cor m' ha tocat.
Gracias vos dono senyor,
arrepentit vos admiro ;
ja pujan, obran, ¡respiro!

Surten Salvador y Teresa per la porta segona.

CLIM. ¿Has sigut tú Salvador?...

SALV. Sí : però estigas atent.

Devant de tot lo vehinat
ants tens de haver aprobat.

CLIM. ¡Qué!

SALV. La condició següent.

Vista l' angustia sens fi
que de contínuo sufria,
no 's queda ab ta companyia,
si no promets, que de aquí
en avant t' esmenarás,
no donantli mala vida,
ni la tindrás oprimida
ni mes gelos no serás :

- quedarà tot olvidat
 ab pau y gracia vivint,
 si ab los sèus quefers cumplint
 gosa de tranquilitat.
 Convenint ab lo que he dit,
 la Teresa 's queda á aquí,
 ó per lo mateix camí
 torném á surtir seguit.
- CLIM. Vina Teresa, no 'm deixes
 ab aquest torment que tinch,
 no 'm deixes, que á tot m' avinch ;
 jo faré perque no 't queixes,
 á fé de Climent Tusaigua,
 lo que tú disposarás,
 y al meu costat estarás
 lo mateix que 'l peix al aigua.
 Si tú promets lealtat,
 juro jo serte constant.
- TER. Juro ser de aquí en avant,
 tant fiel com sempre hi estat.
- CLIM. Que seguirás sentme leal *(a Teresa)*.
 no ho dupto no, y t' ho agraeixo,
 y desde ara concedeixo
 llibertat individual.
 Si després de no dormir, *(al públich)*.
 després de ser esbroncat,
 després de quedar tancat
 y surts y burlas sufrir,
 si després de tant patir,
 lo públich calmés lo mal
 de aquesta nit tant fatal
 donantnos una palmada,
 seria menos pesada
 UNA NIT DE CARNAVAL.

Fí de la pessa.

Habiendo examinado esta pieza, no hallo inconveniente en que su representacion sea autorizada. Madrid 3 de Noviembre de 1862.

El Censor de teatros.

Antonio Ferrer del Rio.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

